carcer: Ut ergo hec oia dño auxiliãte poſſim⁹ implere diligam⁹ toto corde nõ ſolũ amicos ſed etiã inimicos ut in nobis impleatur illud qđ ſcriptũ eſt. Oĩs lex in vno ſermone imple atur in nobis diliges proximũ tanq̃ teipſum Et illud caritas opit multidĩnẽ pccõꝝ. Quam rem ipẽ qui eſt vera caritas nob̃ prãre digne tur q̃ cum pr̃e viuit et regnat.

De eo qđ dñs ait diligite inimicos veſtros

Frequent in euãgelio frẽs cariſſimi au diuim⁹ dñm dicẽtẽ. Diligite inimicos veſtros bñfacite hijs qui vos oderũt Quare autẽ dñs dixit diligite inimicos vr̃os: niſi quia paſſuri eram⁹ inimicos. Sʒ dicʒ aliqs Quis põt diligẽ inimicos. Prim⁹ te dilexit im piũ deus tu⁹ qui nũq̃ fuit impius. Tu autem etiã ſi iam nõ es impius fuiſti tamẽ aliqñ qꝛ nemo fit iuſtus niſi ex pccõre ſicut frequẽter cãtauim⁹. Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniquita tes. Nõ dixit bti q̃ nõ fecẽrt pccm̃ ſʒ bti quoꝝ remiſſe ſũt iniq̃tates. Si enĩ q̃ris q̃ nõ fecerit nõ inueies. Vñ ergo q̃ſquã erit btũs ñ remit tat qđ fecit ñ tegat qđ ɔmiſit. Si ergo iam ẽ pccm̃ dimiſſum eſt ille te inſequitur qui non dũ eſt iuſtus: et tu añq̃ iuſtificareris alios pſequebaris: pieras et inuentus es. Et ille q̃ tibi aduerſat inuenietur et non perſequetur

Noli cogitare ꝙ tuis meritis talis factꝰ ſis qꝛ
gratia dei talē te fecit. Et bene ꝯſiderās videbis
potentē eē deū qui talem faciat eū quem iuſte
tibi videris odiſſe. Dicis enī tu tibi quaſi iuſtꝰ
Magna eſt paciētia dei que illū talem viuere
ſinit. atqꝫ vtinā hoc ſolū dicas. ſ; timeo ne inſu-
per rep̄hendēs dicas. Quid placuit deo talibus
ꝑcere tanta mala faciūt homīes et viuūt. ſ; di
cat alius. O deus quare viuit iſte qui tanta di
cit et tuā iuſticiā rep̄hendit. non enī attendit
quid ip̄e dicat. ſ; attendit quid alius facit. q̄d
tibi diſplicet fortaſſis nō rep̄hendit. nec effun
dit iſtas ꝯtumelias ī deū quō tu facis. Ecce pu
ta quia deus. quō tu vis nulli malo velit ꝑcere
Quid de te facturus eſt quí ſine peccato eē nō
potes. non attendis vbi te inueniatur. Roga
ergo ut non ſolū aliis. ſ; etiam tibi ꝑcat. Hoc
itaqꝫ fratres habent quaſi ꝓpriū omēs iniqui
Nolūt ut deus ꝑcat iniquis et nō vident quid
ip̄i ſint etiā ex hoc ip̄o ꝙ ita volunt. Sed ego
iuſtus ſū iniquis. ſi tibi nō ꝑceret deus cū eſſes
iniqus quō ad iuſtitiam ꝑueniſſes. An forte
volebas ut deus vſqꝫ ad te patiens eſſet quo
uſqꝫ tu ꝑuenires ad iuſticiam. quia deus extē
dit pontem miſericordie ſue. ut tu tranſire poſ
ſes. hoc vis ut iā ſubducat ne aliꝰ trāſeat. Dili
gamus ergo inimicos fratres cariſſimi. forte

quí hodie eſt amicus tuus· talia peccata factu
rus eſt· vt in vita eterna tecū eſſe non poſſit
Non enī ſcis ꝙ ꝑiat craſtinꝰ dies. Et econtra
qui inimicus erat forte ſic ad penitentiā ꝯuer
tetur· vt in illa celeſti Jeruſalē cōciuis tuus eē
mereatur· ⁊ forte etiā maior efficiatur. Non no
bis hoc difficile videatur. Jnt̄rogemus ſcriptu
ras· ⁊ in ipis hoc euidēter agnoſcere poterimꝰ
Paulus apoſtolꝰ p̄us ſceleratus erat· inimicꝰ
xp̄ianorū. Rapiebat· vaſtabat· ſeuiebat. Ibi
erat quando lapidatus eſt martir Stephanꝰ
Parū illi erāt manus ſue· maībus oīm lapida
bat· qꝛ vt illi non impedirētur veſtimētis ſuis
ſꝫ liberis maībus ſaxa ꝓicerēt· oīm veſtimēta
ſeruauit· ac ſic in oīm manibꝫ illud ſcelus opa
batur. Videte virū vna voce dn̄i· ex ꝑſecutore
factū p̄dicatorē. Preceſſit ergo eos quos ode
rat. Jlli enī oēs xp̄iani quos inſequebatur· ta
les non erāt· qualis ip̄e factus eſt. Non enim
omēs apoſtoli illi erāt· qđ ip̄e factus eſt. Vide
tis fieri poſſe· vt inimicus qui erat hodie· non
ſolum ſit amicus· ⁊ frater in gratia· ſed etiam
precedat et melior fiat. Ergo fratres mei· xp̄ia
ni illi omnes quos ꝑſequebatur Saulus· pu
tatis quia non rogabant pro eo· vtiqꝫ ſi noue-
rant xp̄m· ſi xp̄iani erant· ſi nouerāt ipm dn̄m
ihm ꝓ impijs mortuū. Nō eī mortuꝰ ꝓ fidelibꝰ

ꝫ mortuus eſt ut faceret fideles. Rogo vos fra
tres diligẽter attẽdite. Dñs ⁊ ſaluator noſter
qui mortem ſuam p̄ſtitit infidelibus. quale ſit
illud quod ſeruat fidelibus. et hoc ꝯſiderate q̄
hij quos ꝑſequebat̃ paul9 apoſtol9. bene no
uerã miſericordiã dei. ⁊ ſciebant q̄ ſaulus ille
ꝑſecutor poterat fieri p̄dicator. ⁊ ideo orauerũt
ꝓ illo ⁊ exauditi ſunt. ille ꝑſequebat̃. ꝫ illi vice
rũt. Illi eĩ magis occiderũt ⁊ interfecerũt oran
do ꝓ eo. Quõ ecce vna voce ꝓſtratus eſt ꝑſecu
tor. ſurrexit eĩ iam nõ ꝑſecutor. ꝫ p̄dicator. Qui
enim ꝑſequebatur mortuus eſt. quere ꝑſecuto
rem et nõ inuenies iam. quia ſurrexit. ergo illi
poci9 occiderũt eũ orãdo. q̄ ille eos ꝑſequẽdo. ⁊
vos ergo fratres cariſſimi ſic orate ꝓ inimicis
veſtris ut occidat eos deus. id eſt vt eoꝝ mali
tiam que vobis inimicatur occidat. Sic enĩ nõ
occidit quod creauit. ꝫ qd̓ ſibi ipi fecerũt. Ho
mo enĩ et peccator duo ſũt nomĩa. in ipis duo
bus nominibus quere quid fecerit deus. quere
quid ſuaſerit dyabolus. homo a deo factus eſt
peccatũ ſuadẽte dyabolo. ab homĩe factũ ẽ. q̄s
horũ duorũ te ꝑſequitur. Si enĩ tu bene viuas
nõ te ꝑſequitur niſi q̄ malus eſt. nõ ergo hõ. ꝫ
peccator te inſeq̄tur. Roga ꝓ hoĩe vt extiguat
deus peccatorẽ. Cũ eĩ mortuus fuerit peccator:
nihil tibi aduſabitur viuẽs. qui te in peccatis

mortuus pſequebat᷑. Non ergo vobis graue
ſit p ipſius dn̄i nr̄i miſericordiā vos obteſtor:
quia ſpes nobis alia nō eſt. niſi dimiſerimus
quicquid nos leſerint hoīes. Nemo vos fallat
Aliud maius ſacrificiū non eſt. qđ debeamus
deo. niſi q̄cquid boni eſt. etiā hoībus malis. ſi
tamē hoībus fecerim⁹. Dicit tibi deus. Ego nō
ex te creſco: ſꝫ tu ex me. Sacrificiū volo quod
proſit homini: ſic ad me ꝑuenit. qđ tibi prodē
Potes mihi dicē. Non habeo qđ tribuā egēti
nō poſſum ieiunare freqn̄ter: ⁊ a vino ⁊ carni
bus abſtinere. Nūquid potes mihi dicē. cari
tatē te hr̄e nō poſſe. Ipa eſt: cui⁹ poſſeſſio. tā
to plus auget᷑. qn̄to ampli⁹ erogat᷑. Dimitte
ergo qđ tenebas: ne aduerſus te ille teneat
aliq̄d. cui nō habes qđ dimittas: dimittite. et
dimittet᷑ vobis. Scitote frēs cariſſimi. qꝛ due
ſūt elemoſine: vna cordis alia pecunie. Elemo
ſina cordis ē: dimittē qđ leſus es. Nam dare
aliq̄d indigēti. aliqn̄ queris ⁊ non hēs: indul
gere peccāti. qn̄tum volueris redūdabit tibi:
Aurū ⁊ argentū. veſtē. frumentū. vinū ⁊ oleū
pōt fieri ut aliqn̄ nō hēas. vn̄ paupibꝫ tribuas
ut aūt oēs hoīes diligas. ⁊ hec alijs qđ tibi ipī
velis facias: nūq̄ te poteris excuſare: qꝛ ſi in
cellario. vł in horreo nō hēs qđ dare poſſis: de
thezauro cordis tui. potes ꝓferre qđ tribuas

a quod omibus hoibus·etiã ſi ſola ſit bona vo
luntas ſufficiat. Et cũ elemoſina cordis multo
maior ſit q̄ ſit elemoſina corpis. Quis ē qui uł
vmbram excuſacōis poſſit p̄tendere. Et illud
attendite fratres q2 caritatis elemoſina ſine
terrena ſbſtãtia ſufficit ſibi·illa vero q̄ corpali
ter datur·ſi non benigno corde tribuitur·oino
nō ſufficit. Et q2 ſicut ipi videtis fratres cariſſi
mi ad remiſſionē oium peccatorũ ſba terrena
non ſufficit caritas et dilectio inimicoꝝ ſatis
habundeq3 ſufficiũt. nulla nobis excuſatio de
hac re in die iudicij remanebit: nec aliquis di
cere potuerit non ſe habuiſſe vnde ſua peccata
redimēt. Et iō oēs hoies ſtudea9 toto corde di
ligere orantes vt qui boni ſũt meliores fiant
et in ope bono pmaneant·qui mali ſũt cito ſe
corrigãt timentes illud qd dñs cōmĩatus eſt
dicens·ſi nō dimiſeritis hoibus peccata eorum
nec pr̄ veſter dimittet vobis peccata veſtra·ſꝫ
magis cũ ipius adiutorio laborem9 vt illud in
nobis poſſit impleri·date et dabitur vobis di
mittite et dimittetur vobis. Cũ ergo ſm p̄fa
tam dñi ſentētiam qua dixit·ſi dimiſeritis hoi
bus peccata eorum·dimittet vobis pr̄ celeſtis
peccata veſtra dũ i ptãte noſtra poſitũ ſit qua
liter i die iudicij iudicemur dimittam9 oibus
inimicis noſtris·vt libera ꝯſcientia poſſumus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in orone dñica dicẽ: dimitte nobis debita nrã ſicut ⁊ nos dimittim⁹ debitoribȝ nr̃is. Qđ ipſe p̄ſtare dignetur. Qui viuis ⁊c̃.

De eo qđ ſcriptũ eſt in yſaia. Clama ne ceſſes. Sermo Aug⁹.

J diligẽter attẽditis frẽs ca[r]iſſimi. oẽs ſacerdotes dñi. non ſolũ Ep̃os. ſȝ etiã p̃btros ⁊ miniſtros ecc̃iarũ: in grandi p̃iculo eſſe ↄgnoſcitis. Jpis ei ↄteſtatur ſp̃us ſc̃us dicẽs. Clama ne ceſſes: q̃ſi tuba exalta vocem tuã: ⁊ annũcia populo meo pc̃cã eorum: Et iterũ. Si nõ annũciaueris iniquo iniq̃tatẽ ſuam: ſanguinẽ eius de manu tua requirã. De ip̃is etiã Aplũs dicit. Obedite prepoſitis vr̃is ⁊ ſubiacete eis: ip̃i enim p̃uigilant. tanq̃ rõeȝ reddituri. de aĩabus vr̃is. Si pro ſe frẽs cariſſimi vnuſquiſq; vix poterit in die iudicij reddẽ rõnem. q̃d de ſacerdotibȝ futurũ eſt. a quibus ſũt oĩm aĩme requirende. Et ideo ↄſiderãtes p̃iculum nr̃m orate pro nobis. ut ↄmiſſis nobis gregibȝ. ita ſp̃ũalia paſcua ſtudeam⁹ iugiter prouidere: vt pro eis bonam rõnem reddere mereamur. Cõſiderate ergo frẽs cariſſimi. q̃d ſit qđ veſtre dilectõi ſuggerẽ: ſi tñ orantibus vobis merear. ut adiuuet me: q̃ terret me. Jnter cetera p̄cepta ſua. btũs aplũs. hoc etiã dic̃ Ep̃m potentẽ debẽ eſſe in doctrina ſua. et ↄtra

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf